

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΟΙ ΕΝΔΙΑΜΕΣΣΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΑΜΠ

Κύμα αισιοδοξίας στους Δημοκρατικούς, ενώ οι Ρεπουμπλικάνοι ανησυχούν

Σήμερα, ώρα ΗΠΑ, οι Αμερικανοί πολίτες θα αποκαλύψουν στις ενδιάμεσες εκλογές την άποψή τους για τον αμφιλεγόμενο πρόεδρό τους Ντόναλντ Τραμπ, ο οποίος έχει κάθε λόγο ν' ανησυχεί για το εκλογικό αποτέλεσμα.

Στην παρούσα φάση, αμφότερα τα σώματα του Κογκρέσου ελέγχονται από τους Ρεπουμπλικανούς. Οι Αμερικανοί ψηφοφόροι καλούνται να εκλέξουν 35 γερουσιαστές. Οι 26 από αυτές τις έδρες ανήκουν αυτή τη συγκίνηση στους Δημοκρατικούς και οι περισσότερες είναι σε Πολιτείες που στις εκλογές του 2016 ψήφισαν μαζικά υπέρ του Τραμπ.

Στη Βουλή, που θα ανανεωθεί στο σύνολό της, οι δημοσκοπίσεις δίνουν προβάδισμα στους Δημοκρατικούς αλλά για 30 έδρες το αποτέλεσμα παραμένει εξαιρετικά αμφίρροπο. Ο ιστότοπος FiveThirtyEight, που ειδικεύεται στις εκλογικές προβλέψεις, τους δίνει έξι στις επτά πιθανότητες να κερδίσουν την πλειοψηφία. Η δυναμική αυτή είναι ακριβώς αντίστροφη για τη Γερουσία, όπου οι Ρεπουμπλικανοί

έχουν έξι στις επτά πιθανότητες να διατηρήσουν τον έλεγχο του σώματος. Ενας από τους βασικούς παράγοντες που θα επηρεάσουν την κάλπη, αν όχι ο βασικότερος, είναι ο ίδιος ο πρόεδρος των ΗΠΑ.

Στη δημοσκόπηση του Ινστιτούτου Pew, οι έξι στους 10 εγγεγραμμένους ψηφοφόρους απάντησαν ότι ο Τραμπ θα επηρεάσει την ψήφο τους.

Από αυτούς, το 37% δήλωσε ότι θα ψηφίσει για να εκφράσει την αντίθεσή του στον πρόεδρο και το 23% για να τον επιδοκιμάσει. Μόνο το 37% του συνόλου των ερωτηθέντων είπε ότι ο παράγοντας Τραμπ δεν θα επηρεάσει το πώς θα ψηφίσει για το Κογκρέσο. Γεγονός είναι πως τις εκλογές αυτές παρακολουθεί με ενδιαφέρον ο κόσμος όλος που δυσκολεύεται να διαπραγματευτεί με τον απρόβλεπτο έθνικοτή, δικαστικό ρατσιστή και σεξιστή πλανητάρχη.

Ο Τραμπ ανησυχεί όχι επειδή οι Ρεπουμπλικάνοι θα χάσουν τον έλεγχο του Κογκρέσου, αλλά κυρίως επειδή κινδυνεύει η προεδρία του.

Αν κερδίσουν οι Δημοκρατικοί τη

Βουλή, θα μπορέσουν να ξιλώσουν σταδιακά την ατζέντα του προέδρου και να ανακόψουν σημαντικά τις ελπίδες του για μια δεύτερη θητεία. Γι' αυτό και οι Δημοκρατικοί έχουν αναγάγει αυτές τις εκλογές σε δημοφύλισμα κατά του Τραμπ.

Ενώ, αν το Κογκρέσο παραμείνει στα χέρια των Ρεπουμπλικανών, θα εξασφαλίσει στον Τραμπ μια ομαλή διετία και πιθανότατα θα του στρώσει το δρόμο για την επανεκλογή του το 2020.

Οι εκλογές αυτές, λοιπόν, μόνο ασύμαντες δεν είναι. Αν οι Δημοκρατικοί επανακτήσουν τον έλεγχο της Βουλής των Αντιπροσώπων, θα περιορίσουν σε σοβαρό βαθμό τις νομοθετικές δυνατότητες του προέδρου, ίσως ακόμη και να πυροδοτήσουν έρευνα για διάφορα κακώς κείμενα της διοίκησής του, αναγκάζοντάς τον σε κάθε περίπτωση να επανακαθορίσει την πολιτική του για το υπόλοιπο της θητείας του.

Δεν είναι λίγοι όσοι εκτιμούν πως ενδεχόμενη ανάκτηση του ελέγχου της Βουλής από τους Δημοκρατικούς, θα

εντείνει τις πιέσεις για άσκηση δίωξης κατά του Τραμπ, αν και η εκκίνηση της διαδικασίας αποπομπής του απαιτεί αυξημένη πλειοψηφία των δύο τρίτων της Γερουσίας και ιστορικά δε συνθίζεται στις ΗΠΑ.

«Είναι η οικονομία, βλάκα», ήταν η περίφημη ρήση του Μπιλ Κλίντον για τον παράγοντα που κλασικά επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την κρίση των ψηφοφόρων.

«Φέτος, η κατάσταση της οικονομίας θα εξασφάλιζε θεωρητικά μια αξιοπρεπή αντιπροσώπευση στους Ρεπουμπλικανούς», έγραφε η Washington Post, αναφερόμενη στους θετικούς δείκτες της οικονομίας και το χαμπλό ποσοστό της ανεργίας (3%). «Μόνο που», συνέχιζε η αμερικανική εφημερίδα, «υπάρχει στη μέση ο Τραμπ». Οι δημοκρατικοί, πάντως, προειδοποιούν τους Αμερικανούς: «Αν οι Ρεπουμπλικανοί κρατήσουν το Κογκρέσο, ο Τραμπ θα προχωρήσει ανενόχλητος στα σχέδιά του».

Κι αυτή είναι μια ρεαλιστική απειλή, η οποία ίσως τελικά βαρύνει περισσότερο από οπιδόποτε άλλο.

Μπάμπης Ράκης

Σε άλλη σελίδα θα διαβάσετε τη συγγραφική επιτυχία του Μπάμπη Ράκη, εκλεκτού συνεργάτη μας, ικανότατου συνάδελφου και φίλου πολλές δεκαετίες. Η δημοσιογραφία ήταν και είναι το επάγγελμα του Μπάμπη, αλλά μεράκι του μια ολόκληρη ζωή είναι να γράφει διηγήματα και μυθιστορήματα.

Ηρθε, λοιπόν, η ώρα τής αναγνώρισης και τα μυθιστορήματά του θα εκδίδωνται από τον μεγάλο εκδοτικό οίκο Α.Α. Λιβάνης.

Εγώ προσωπικά δεν χειροκροτώ μόνο σαν φίλος αυτή την επιτυχία του Μπάμπη, αλλά σαν ο πρεσβύτερος στον «Κόσμο» είμαι υπερήφανος επειδή αναγνωρίσαμε και εκτιμήσαμε το συγγραφικό έργο του, που αρχίσαμε να δημοσιεύουμε.

Να προσθέω πως η συνεργασία μας με τον Μπάμπη πλούτισε την εφημερίδα μας, μαζί με τα κείμενα άλλων εκλεκτών συνεργατών μας, που προσφέρουν αφιλοκερδώς τις γνώσεις και απόψεις τους.

Αλλωστε, η φήμη του «Κόσμου» σαν η σοβαρή εφημερίδα αφοσιωμένη στις αρχές του λειτουργήματος που υπηρετούμε δεν είναι τυχαία. Ανέκαθεν υποστηρίζαμε τη συνεργασία αξιόλογων ανθρώπων που η παροικία μας εκτιμούσε. Ομως, με συμφωνία του εκδότη και συναδέλφων μου, τα τελευταία χρόνια αποφασίσαμε συνειδητά να βελτιώσουμε την ποιότητα τής εφημερίδας μας με περισσότερους συνεργάτες αναγνωρισμένης αξίας.

Το πετύχαμε και τους ευχαριστούμε θερμά όλους!

Συγχωροχάρτια!

Ακουσα την κριτική σε πρόσφατο άρθρο μου, πως ρίχνοντας την ευθύνη στους ολιγάρχες για την άνοδο των κληρονόμων του Χίτλερ, έδωσα «συγχωροχάρτια» στη Χρυσή Αυγή και άλλους εχθρούς της δημοκρατίας.

Απόρριψα γιατί δεν είμαι ο Πάπας για να μοιράζω, ίνα πουλώ συγχωροχάρτια, απλά γράφω τεκμηριωμένες αλήθειες για τον κίνδυνο που αντιμετωπίζει η Δημοκρατία σε όλο τον κόσμο.

Ασφαλώς η κοινωνία μας δεν θα αντιμετώπιζε κάθε είδους προβλήματα, αν το λεγόμενο «δημοκρατικό τόξο» ανταποκρινόταν σωστά στις ευθύνες του. Αντί να υιοθετεί απεχθείς νεοφιλελεύθερες θεωρίες για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των μονοπωλίων και των μεγάλων επιχειρήσεων που νέμονται τον εθνικό πλούτο των εθνών.

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών: «Κρίμα. Η πλήρης απογοήτευση από τις προτάσεις του πρωθυπουργού για τη συνταγματική αναθέρωση. Περίμενα απ' αυτόν, που οι αντίπαλοί του τον παρομοιάζουν με τον Στάλιν, τον Τσαουσέσκου, τον Τσάβες, τον Μαδούρο, τον Κιμ τον τρίτο, να προτείνει τη δημιουργία ένοπλης λαϊκής πολιτοφυλακής, σοβιέτ στις δημόσιες επιχειρήσεις, εργατικό έλεγχο με αυτοδιαχείριση στις ιδιωτικές εταιρείες και κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής. Τίποτε όμως. Ούτε λέξην. Πανδαισία ρεφορμισμού.»

Καλό!

ΣΠÍΤΙ ΤΟΥ Ο ΈΛΛΗΝΑΣ για πρωινό πίνει μόνο έναν φραπέ και όταν μείνει σε ξενοδοχείο τρώει και τα φίλτρα από τις καφετιέρες

Ακόμη ένα:

Ο (απυγής) πατέρας του φοιτηπί βρίσκεται στην πόλη που οπουδάζει ο γιος του για δουλειά και αποφασίζει να του κάνει μια ξαφνική επίσκεψη, για να διαπιστώσει πώς τα περνάει. Όταν έφτασε ο όμως στο οπίου που έμενε ο γιος του, μαζί με άλλους φοιτηπές, ήταν αργά το βράδυ. Χτυπάει, ξαναχτυπάει τίποτα. Με τα πολλά, μια φωνή ακούγεται από ένα παράθυρο του επάνω ορόφου:

-Ποιος είσαι και τι θες;
-Εδώ μένει ο Νίκος Ποττρόπουλος; ρωτάει ο πατέρας.
-Ναι. Ας τον μπροστά στην πόρτα και θα τον μαζέψουμε το πρωί.